

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 3932-06-22 ציפורי ואח' נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

לפני כבוד השופטת עדי ניר בנימיני

התובעים:

1. אלי ציפורי
 2. בתיה ציפורי
- ע"י ב"כ עו"ד עדי בן חור

נגד

הנתבעים:

1. התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר)
 2. הצלחה לקידום חברה הוגנת
 2. אלעד מן
- ע"י ב"כ עו"ד גיל רון

פסק דין חלקי

1. עניינה של התובענה בטענת התובעים שלפיה כתב טענות בתביעה שהם מנהלים נגד אחרים, וכתבי טענות מהליך זה, פורסמו באתר האינטרנט "תולעת משפט" שמפעילה הנתבעת 1 (להלן: "תמנון") ובטוויטר שלה ושל "תולעת משפט". לפי הנטען, הפרסומים מגבשים, שורת עוולות ובהן פגיעה בפרטיות, לשון הרע, רשלנות והפרת חובות חקוקות נוספות ובהן חוק האזנות סתר, התשל"ט-1979; חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996; תקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), התשס"ג-2003.

לנתבעת 2 (להלן: "הצלחה") מיוחסת, במשתמע וככל שניתן להבין, התנהלות של פרסום כתבי טענות באתרים שהיא מפעילה באופן שמגבש את העוולות האמורות. הנתבע 3, לפי הנטען, הוא היועץ המשפטי של התמנון ו"הרוח החיה" מאחורי מספר תאגידי הפוגעים לפי טענת התובעים בפרטיות ומתנהלים בדפוס דומה לפעילות תמנון.

הנתבעים עותרים לסלק את התביעה על הסף בטענות להיעדר עילה ויריבות.

2. לאחר העיון, אני סבורה שיש להבחין בין הנתבעים. אשר לתמנון, שאין מחלוקת כי ביצעה את הפרסומים, מבלי לקבוע מסמרות ולכאורה בלבד, התובענה מעוררת שאלה אם יש בכך כדי לגבש עוולות של פגיעה בפרטיות, רשלנות והפרת חובה חקוקה. אכן, לתמנון עומדת טענה הגנה לקיומה של חסינות מהותית בפרסום כתב טענות בהליך משפטי פומבי שאינו חסוי על פי דין. אך לתובעים טענות שהפרסומים כוללים את מספרי תעודות הזהות שלהם, ומידע נוסף שלטענתם פרסומו כרוך בפגיעה בפרטיות, שאינו נגיש לכלל הציבור בלא לקבל היתר עיון בתיק. מדובר בשאלה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 3932-06-22 ציפורי ואח' נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

משפטית באופייה, שיתכן וניתן היה להכריע בה כבר בשלב מקדמי, בכפוף להגשת טיעון מקיף מטעם הצדדים. עם זאת, מאחר ולהכרעה בשאלה זו עשויים להיות היבטים שלא לובנו וחודדו די הצורך בשלב זה, איני סבורה כי יש להכריע בהן כשאלות סף, בשים לב להלכות הנוהגות בדבר מידת הזהירות שיש לנקוט קודם שתובענה תסולק על הסף (רע"א 8862/08 צין טורס חדשה נ' אהרונים (1.12.2008); רע"א 359/06 מועין נ' פרג' (26.4.2006); רע"א 4499/06 ים אילת בע"מ נ' פייס (11.12.2006)).

עם זאת, יצוין כבר עתה, כי על פני הדברים סכום התביעה הוא בלתי מידתי באורח ניכר ביחס לנזק שנגרם, ככל שנגרם. אני אף ערה לטענות תמנון כי מדובר בתביעת השתקה שבבסיסה סכסוך בין התובע 1 לנתבע 3 וכי מדובר בתביעה נגררת לאחר תביעה נגררת, שעשויה להוביל לתביעות נוספות (כפי שבמקרה זה תוקן כתב התביעה לאחר פרסום כתב התביעה בתיק זה) ולטענה שאין לאפשר זאת כעניין של מדיניות משפטית. אולם אין די בטענות אלו, בשלב מקדמי זה, כדי להביא לסילוק התביעה על הסף, כאמור לעיל.

3. אשר להצלחה, אני סבורה שיש מקום לסלק את התביעה נגדה על הסף בהיעדר עילה. אכן, סילוק תביעה על הסף ייעשה במקרים חריגים בלבד, כשגם אם האמור בכתב התביעה יוכח כנכון במלואו, לא ניתן סעד. במקרה זה, באתי למסקנה שעסקינן באחד מאותם מקרים חריגים. תקנה 11(3) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: "תקנות סדר הדין האזרחי") קובעת כי כתב תביעה יפרט את "תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה ומתי נולדה". עיון בכתב התביעה מעלה שלא נטענה בו תשתית עובדתית שמבססת מעורבות, כל שכן חבות של הצלחה, לביצוע הפרסומים האמורים. הטענות כלפי הצלחה הן שהיא מבצעת פרסומים אחרים במתכונת דומה וכי יש לה שיתופי פעולה עם התמנון. אלא שבטענות אלו אין די. היה על התובעים לטעון לכל הפחות מערך עובדתי מינימלי, שאינו בגדר השערות גרידא, הקושר את הצלחה לפרסום הקונקרטי נושא התביעה, להבדיל מביצוע פרסומים אחרים שאינם קשורים לתביעה. בהיעדר כל טיעון עובדתי הקושר את הצלחה לפרסומים העומדים בבסיס התביעה, אין מקום לתת לתביעה להמשיך להתנהל נגדה (ראו והשוו: בש"א (מחוזי ת"א) 6526/09 צברי נ' פרדיסו טויס אן.וי, פסקאות 11-16 (19.7.2009); ת"א (מחוזי ת"א) 44295-07-16 חברת אל-סינארה להוצאה לאור בע"מ נ' צ'רלטון בע"מ, פסקאות 15-26 (7.5.2019)).

4. אשר לעו"ד מן, המשמש כיועץ משפטי של תמנון, נטען כי הוא הרוח החיה מאחורי פעילותה ולכן אחראי אישית. אציין כבר כעת, בזהירות המתחייבת ומבלי לטעת מסמרות, כי בשים לב לצורך להוכיח אחריות אישית של עו"ד מן, שאינו אורגן בעמותה, ובהיעדר תשתית עובדתית נטענת, ניצבת בפני התובעים משוכה לא נמוכה. הטלת אחריות אישית על פרקליט בגין פעולות שביצע הלקוח שלו, עשויה לעורר קשיים משפטיים, ודורשת ביסוס מערכת נתונים החורגת מגדר הפעילות הרגילה של נושא משרה בחברה. עם זאת, לטעמי מוקדם לסלק את התביעה על הסף נגדו בשים לב למידת הזהירות הנוהגת בנושא, וטענות אלו תתבררנה בהליך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 3932-06-22 ציפורי ואח' נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

5. עם זאת, וכפי שצינתי לעיל, התביעה נחזית להיות בלתי מידתית. התובעים עותרים לחיוב הנתבעים, ביחד ולחוד, בסך של 440,000 ש"ח בגין נזק שנגרם להם, לפי הטענה, מפרסום כתב טענות הכולל את מספרי הזהות שלהם. לטענת התובעים, הנזק מתבטא בעיקר בתגובה שמאן שהוא פרסם בטוויטר ביחס אליו. אלא שספק רב אם יש קשר סיבתי בין הפרסום לבין אותה תגובה, שאין טענה שמי מהנתבעים פרסם או שיתף אותה. במצב דברים זה, מכוח סמכותו של בית המשפט ליזום ולהחליט החלטות בנוגע לאופן ניהול הליך ובמטרה לקדם הליך שיפוטי ראוי והוגן, עקרון המעוגן כיום במפורש בתקנה 3(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, אני סבורה כי נסיבות העניין הולמות שימוש בסמכות המוקנית לבית המשפט מכוח תקנה 157(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, לחייב בערובה להוצאות. ברע"א 7221/16 **הטכניון נ' מילגרום**, פסקה 1 (13.9.2017) ציין כב' השופט הנדל כי החלטה לחייב בערובה להוצאות יכולה להינתן ביוזמת בית המשפט, והדברים נכונים ביתר שאת בעידן התקנות החדשות (השוו לת"א (שלום ת"א) 14106-06-19 **אלמוני נ' אופק** (18.5.2021) (כב' השופט ט' חבקין)). בשים לב לסכום התביעה ואופי הטענות המועלות בה, אני סבורה כי ערובה בסך של 30,000 ש"ח היא סכום סביר.

6. התובעים יפקידו סכום זה תוך 21 יום, ולא תימחק התביעה ללא התראה נוספת. עם הפקדת הסכום יינתנו הנחיות להמשך.

7. בשים לב לתוצאה הכוללת, כשהבקשה התקבלה בחלקה ונדחתה בחלקה, אך הולידה חיוב בערובה להוצאות, לא ראיתי מקום לעשות צו להוצאות בשלב זה.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשפ"ג, 20 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

נדי ניר בנימוני, שופטת

